

Uis Internasjonale studier

Masterstudentene på Erasmus Mundus-programmet samlet: Øverste rad: Bojana Babic fra Bosnia, Laura Tommila fra Sveits, Bani Gill fra India, Thea Grydeland Ersvik fra Norge, Nadzeya Husakouskaya fra Hviterussland, David Himler fra Østerrike, Wegene Deneke fra Etiopia. 2. rad fra toppen: Monica Rodriguez de Luna fra Mexico, Irena Grigoryan fra Armenia. 3. rad: Emllie Blackburn fra Canada, Annemarie Kupser fra Tyskland, Oleksandr Ryndyk fra Ukraina, Marie Malpel fra Frankrike, Mohammad Morad fra Bangladesh, Ester Serra Mingot fra Spania, Giedre Gudauskaite fra Litauen. 4. rad: John Cacharani fra USA, Pablo Mattos fra Brasil, Florinda Brands fra Tyskland, Mercy Mashingaldze fra Zimbabwe, Ina Jahn fra Tyskland, Maria Kusulasari fra Indonesia.

FOTO: ANDERS HINGE

– Nordmenn er vennlige, men hilser ikke på fremmede

➤ **26 studenter fra hele verden** studerer migrasjon på Uis dette semesteret. Integrering og interkulturell forståelse står på timeplanen.

STAVANGER

– Nordmenn er veldig greie og vennlige. Dessuten er alle så gode i engelsk at det blir vanskelig for oss å lære norsk, sier John Richard Cacharani fra USA og ler.

Sammen med 25 andre masterstudenter fra hele verden studerer han migrasjon ved Universitetet i Stavanger dette semesteret. De utgjør det første kullet som gjennomfører et Erasmus Mundus-masterprogram i migrasjonsstudier ved Uis. Erasmus Mundus er et samarbeidsprogram der hovedsakelig europeiske universiteter går sammen i konsortier for å tilby en felles mastergrad. Etter endt studium og praksisperiode skal studentene være kvalifisert til å jobbe i internasjonale organisasjoner, som FN.

–Stavanger bedre enn Oldenburg

Forrige semester studerte de 26 studentene i Oldenburg i Tyskland, og neste år kan de velge mellom ytterligere fem universiteter i Sudan, Uganda, Tsjekkia og Slovenia. Opplegget ved Universitetet i Stavanger får gode skussmål fra Cacharani og medstudentene Maria Anggita Kusulasari fra Indonesia, Mercy Mashingaldze fra Zimbabwe og kulletts eneste nordmann, Thea Grydeland Ersvik.

– Det var litt annerledes i Tyskland. Foreles-

ningene er på et høyere nivå og virker bedre planlagt her i Stavanger, sier Mashingaldze. Kusulasari nikker gjenkjennende og ler.

De fire bor i studenthybler på universitetsområdet. Der har de blitt kjent med mange andre studenter, både norske og internasjonale. Cacharani har blitt seg merke i at hans norske medstudenter har et strengere skille mellom hverdag og helg enn han selv er vant til.

– De jobber hardt i ukedagene, og har det gøy på lørdager og søndager. Jeg tenker mer at så lenge jeg får gjort det jeg skal, er det ikke så viktig når jeg gjør det.

En annen ting som er annerledes enn hjemme er at folk ikke nødvendigvis hilser på fremmede. Jeg pleier å løpe rundt Stokkavatnet, og da sier jeg hei til dem jeg møter. Men de hilser sjelden tilbake.

– Er vi nordmenn uhøflige?

– Nei, det synes jeg ikke. Folk er kanskje mer private, men også mer ærlige. Vi amerikanere driver med mye «sugar talk», det gjør ikke dere, sier Cacharani.

Matpakkekultur

– Nordmenn er varme og vennlige, men det tar tid å bli kjent med dere. Jeg har hørt at du må servere middag til en nordmann fire-fem ganger

”Folk er kanskje mer private, men også mer ærlige. Vi amerikanere driver med mye «sugar talk», det gjør ikke dere.”

John Richard Cacharani

før man blir ordentlig kjent, sier Kusulasari spøkefullt. Hva nordmenn selv foretrekker å spise til middag, har hun ennå ikke funnet ut hva som er originale, norske spesialiteter.

– Jeg har et inntrykk av at dere spiser mye fisk, men jeg har ennå ikke funnet ut hva som er originale, norske spesialiteter.

– Dere har fort lagt dere til den norske vanen med matpakke, men det har kanskje noe med kantineprisene å gjøre, sier Grydeland Ersvik.

Alle fire har bred internasjonal erfaring, og har jobbet og studert i flere land og i ulike verdensdeler.

– Fordelen med det er at vi ikke får sjokk når vi skal studere i et fremmed land, sier Mashingaldze, som er glad for at hun får mulighet til å gå i kirken med tolk i Norge. Det fikk hun ikke anledning til i Tyskland.

Cacharani oppfatter Stavanger som en internasjonal by, hvor det er lett å finne sin plass selv om man snakker et annet språk.

– Men det er ikke alltid så lett å ta bussen. Man må selv vite hvor man skal gå av, det er ingen skjerm som forteller deg det, slik som i andre land.